

BÖLCSIS LETT! Mintha kicserélték volna!

KEDVES SZÜLŐK!

Első Szülői levelünkben a beszoktatás során lezajló pszichés folyamatokról írtunk Önöknek, reményeink szerint hasznos információkat. Sok szülő jelezte felénk, hogy írásunk mekkora segítséget és támogatást jelentett. Bízunk benne, hogy az alábbi írásunk is hasonló fontossággal fog bírni.

A beszoktatás már befejeződött, az elválás (elengedés) megtörtént, a kisgyermek megszokta, megszerette a bölcsődét, reggelente nem sír és otthon elmeséli a napközben vele történt eseményeket. Minden visszaállt a megszokott kerékvágásba, de valami mégis más

lett: a szülők gyakran tapasztalják és el is mondják, hogy a gyermek otthoni viselkedése megváltozott. Fontosnak tartjuk, hogy ezen változások okairól és az ezzel kapcsolatos szülői feladatokról beszéljünk.

Ahhoz, hogy a gyermekünk személyiségében zajló változásokat minél jobban megértsük, próbáljuk magunkat a gyermek helyébe képzelni: ahogy számunkra is nehézséget okoz a visszatérés régi (vagy új) munkahelyünkre, a gyermekek számára is új kihívásokat jelent a bölcsődei csoport életébe való beilleszkedés. Új felnőtteket, gyerekeket, szabályokat és esetenként az otthonitól eltérő napirendet kell megszokniuk. Új a szoba berendezése, nagy az udvar, furcsa zajokat és hangokat hall és más az ételek íze is.

Teljesen normális, hogy ennyi új benyomás és élmény után a gyermek otthon másként viselkedik: nyugós lehet, nyugtalan, az őt ért legkisebb sérelem hatására sírva fakad, esetleg dühös lesz. Mindig az anyukája sarkában van, fel kell venni, le sem engedi tenni magát. Ilyenkor mesélik az anyák, hogy „hogy semmit nem tudnak otthon csinálni”.

A megváltozott magatartás teljesen normális a gyermek részéről, sőt úgy is fogalmazhatnánk, hogy jó ha a gyermek otthon ki meri adni a napi feszültséget, mert ez azt jelenti, hogy: „tudom, hogy itthon mindenhogy szeretnek, megértenek és elfogadnak engem”.

És arról a fontos tényről sem feledkezzünk meg, hogy az anya munkába állása a család életében változásokat okoz: az addig megszokott (és kényelmes) napirend felborul, ki kell alakítani az indulás optimális időpontját. Az anyának is több szerepelvárásnak kell megfelelnie: anyaként, munkatársként, feleségként számtalan feladattal kell megbirkóznia. És ezek bizony időnként szerepkonfliktusokhoz vezetnek. A gyermek olyan, mint a szeizmográf: megérzi az anya minden rezdülését és hangulatváltozását és azonnal reagál is rá: megváltozik a viselkedése, nyugós és nyugtalan lesz.

Nagyon fontos, hogy ezekhez a változásokat a lehető legnagyobb tapintattal és türelemmel kezeljük. Bár azt elismerjük, hogy egy stresszes munkanap után ez nem is mindig egyszerű....

Töltsük minél több időt gyermekünkkel, de ez az idő minőségi legyen: ilyenkor lehetőség szerint zárjuk ki a külvilágot, a zavaró tényezőket (kapcsoljuk ki a telefont is!) és csak a kisgyermek legyen a középpontban. Nem az idő hosszúsága a fontos, hanem az, hogy a szülő ilyenkor csak a kisgyermekre figyeljen. Lehet közösen építeni, mesélni, közös munkába (pl. vacsorakészítés) is be lehet vonni, vagy csak egyszerűen az ágyra kucorodni és beszélgetni, zenét hallgatni. (A zenehallgatás fontosságáról a későbbiekben fogunk írni.)

Ha a szülő következetes és türelmes, minden vissza fog térni a megszokott kerékvágásba.

Kellemes és tartalmas együttléteket kívánunk!

Szeretettel:

Cseperedő Bölcsőde Nevelői

